

TRASEE TURISTICE IN PIATRA CRAIULUI¹

TRASEUL DE CRESTĂ

ETAPA I: NORD-SUD, durata 3-3.30 h. Creasta Nordică: Cabana Curmătura; Șaua Crăpăturii; vârful Turnul; Șaua Padinei închise; vârful Padina Popii; zona refugiului de la Vîrful Ascuțit.

Traseul de creastă, marcat cu punct roșu, pornește de la cabana Curmătura. Inițial, când ieșim din cabană, ne abatem către stânga spre Zărnești și după circa 10 m în această direcție ajungem în punctul de ramificație a drumurilor. Pe un stâlp de marcaj cu tablă indicatoare citim, între altele, și explicații referitoare la drumul nostru. De la tabla menționată ne abatem la stânga în urcuș prin poiana cabanei și după scurta distanță intrăm în pădurea de molid, revarsată de la creastă pe coastele de sud ale muntelui Piatra Mică. Urcusul în pantă accentuată se domolește prin pădurea pe care o străbatem, trecând pe lângă pereții albi de calcar, ridicați în marginea potecii. După circa 20 minute, socotite de la cabana Curmătura, ajungem în Șaua Crăpăturii, unde două din marcajele turistice, comune până în acest loc cu traseul nostru, se despart: traseul, marcat cu banda galbena, conduce spre Zărnești, iar cel cu punct albastru spre Piatra Mică. Locul este semnalat de un stâlp indicator. Din dreptul stâlpului indicator coborâm către stânga, ocolind prin Pădure Colțul din Curmătură, turn de piatră împădurit, ridicat în mijlocul înșeuării dintre Piatra Craiului și Piatra Mica. La capătul acestui pasaj întâlnim un stâlp indicator, pe a cărui săgeată citim următoarea explicație: acces direct la cabana Curmătura fără să atingă Șaua Crăpăturii: 10 minute. Deasupra stâlpului indicator, pe creastă, se află punctul cu altitudinea cea mai scăzută a Curmăturii Pietrei Craiului. Pe axa de simetrie a acesteia, către sud, spre valea Curmăturii, se adâncește talvegul unui vâlcet sec, iar la nord ulucul văii Crăpăturii, delimitând pe toată lungimea lor Piatra Craiului de Piatra Mică. Adăugăm că Șaua Crăpăturii se află în cuprinsul Curmăturii Pietrei Craiului, pe versantul corespunzător muntelui Piatra Mică. Continuând traseul, urmăm poteca prin pădure, urcând susținut, uneori printre trunchiurile molizilor răsturnați de vânt. După scurtă vreme depășim linia de creastă printr-o șa, de unde coborâm, traversând către abruptul masivului o întinsă zonă de grohotișuri, revărsată către dreapta spre valea Crăpăturii. În fața noastră se ridică stârnindu-ne admiratia peretele de piatră albă pe care vremea a brăzdat numeroase jgheaburi. Ici-colo apar câțiva molizi singuratici sau grupați, piperniciți și scrijeliți de vânturi. Escalada către Creasta Nordică a Pietrei Craiului începe după ce am traversat grohotișul. Un prag stâncos, înalt de 4-5 m, ne supune la primul examen de cățărare. Trecându-l cu bine, ne folosim în continuare de cele două cabluri montate de-a lungul traseului. Urmează un jgheab cu grohotis mărunț care pe o mică distanță trebuie trecut cu mai multă atenție. Pe măsură ce înaintăm, panta devine mai înclinată. Cu toate acestea, pasajele ce trebuie trecute nu sunt dificile, datorită prizelor naturale pe care le folosim pentru sprijin și altor două cabluri montate în locurile expuse. Înaintarea noastră este ușurată de marcaj, care ne arată uneori și punctele de sprijin pentru mâini. După circa o oră de la cabana Curmătura, ajungem în dreptul unui stâlp metalic; o săgeată indicatoare, fixata pe el, ne dă următoarele explicații: spre cabana Curmătura 45 minute - 1 ora. În dreapta stâlpului, pe o lespede, vedem marcajul cruce albastră al traseului din Padina Hotarului, care ia sfârșit în acest loc, la 1 850 m altitudine. În

---

¹ Prin bunavointa Salvamont Zarnesti

continuare, linia crestei începe să se contureze tot mai bine; urcușul, desfășurat în pantă mai domoală, trece peste obstacole mici până la Turnul, primul vârf al crestei în această parte, unde pe un stâlp indicator sunt fixate două săgeți și o tablă cu explicații asupra traseelor ce se ramifică de pe linia crestei spre diferite obiective, precum și timpii de mers. Vârful Turnul este denumit local Turnul Pietrei, iar turiștii îi spun uneori Turnul Pietrei Craiului. Din vârful Turnul se desparte către dreapta traseul prin Padina Șindileriei, care este foarte slab marcat la începutul coborârii. Conduși de marcajul nostru, reluăm drumul pe creastă, privind în dreapta mulțimea de turnuri și creste, ridicate pretutindeni în Padina Șindileriei. Curând însă va trebui să renunțăm la aceasta plăcere și, din cauza unor obstacole, să părăsim linia crestei către stânga, pe versantul estic, ocolind vârful Padina închisă printr-o zonă împădurită. La sfârșitul intervalului ajungem în Șaua Padinei închise (1955 m alt.), delimitată la sud de vârful Padina Popii și la nord de vârful Padina închisă. Locul este marcat cu stâlp și tablă indicatoare. Prin acest punct trece traseul marcat cu bandă albastră care, urmat către dreapta, conduce în poiana fostului refugiu Diana, pe Brina Caprelor, iar la stânga coboară la cabana Curmătura. Continuând drumul pe linia crestei privim către dreapta hăurile Padinei închise, minunându-ne de nota particulară dată de stratele de calcar puternic redresate până la verticală. După 15 minute de mers ajungem pe vârful Padina Popii (1970 m alt.), punct de ramificație semnalat de un stâlp metalic. Traseul este marcat cu triunghi albastru și conduce în coborâre către dreapta, prin Padina Popii, în poiana fostului refugiu Diana. De pe vârful Padina Popii, linia crestei se vede în fața noastră, îngustă și punctată cu pâlcuri de jnepeni. Pe această porțiune avem posibilitatea să admirăm în dreapta Padina Popii, delimitată către nord-est de Muchia Padina Popii; pe abruptul ei, denumit Peretele Mare din Padina Popii, s-au stabilit numeroase trasee alpine de o rară frumusețe. După circa 400 m, socotiți din dreptul ultimului punct de ramificație, creasta închide pe la obârșie numeroasele vâlcele, afluenți ai văii Ciorânga Mare. Jos, prin această zonă, trece Brâul Ciorânga Mare, ramura de jos. Hatasul din lungul brâului este greu de urmărit, mai ales prin pădurea de jnepeni prin care uneori se pierde. După aproape o oră, socotita de la vârful Padina Popii, creasta devine lată, poteca trecând peste Vârful Ascuțit (2150 m), de sub care se desprinde către dreapta valea Ciorânga Mare, pe al cărei pat înierbat se conturează poteca nemarcată către Brâul Ciorânga Mare, ramura de sus, și refugiul Ciorânga Mare. Dincolo de vârf, coborâm pe platforma refugiului de la Vârful Ascuțit. La circa 30 m mai jos întâlnim câteva săgeți indicatoare cu explicații pentru traseul de creastă și coborârea la cabana Curmătura prin Padinile Frumoase. În acest loc ia sfârșit prima etapa a traseului.

ETAPA II: NORD-SUD 2-3 h. Creasta Nordica: Zona refugiului de la Virful Ascuțit -virful Timbalul Mare; Piscul Baciului (virful La Om); Săua Grindului.

Etapa a doua a traseului de creastă se desfășoară la sud de zona refugiului de la Vârful Ascuțit. În punctul de plecare sunt fixate pe stâlpi metalici mai multe săgeți de direcție, cu explicații pentru obiectivele sau traseele turistice marcate în regiune. De la stâlpul indicator, poteca de pe Creasta Nordică spre Piscul Baciului ne conduce circa 350 m mai mult pe linia crestei, pînă în apropierea Vârfului Timbalul Mare, înălțat în față. Înainte de a începe urcușul pe vârf, creasta se întrerupe de două ori, formând la mici intervale câte o strungă. Din dreptul celei de-a doua, marcajul coboară 4-5 m spre est, pe un scoc mai accidentat, pentru ca apoi să revină în altă strungă (a treia), unde pe versantul nord-vestic începe firul de obârșie al Canionului Ciorânga Mare, prin care turiștii obișnuiți cu cățărarea pe stânci și alpinii coboară la refugiul Ciorânga Mare, aflat lângă fosta Cabană Ascunsă, pe traseul Vâlcelului cu Fereastră. Locul poate fi identificat și după fereastra naturala sfredelită în peretele ce mărginește pe dreapta firul de obârșie al canionului

menționat. Pentru refugiul Ciorânga Mare de lângă fosta Cabană Ascunsă, pe traseul Vâlcetului cu Fereastră. Continuând traseul de creastă, urcăm susținut pe vârful Țimbalul Mare (2177 m alt.), de unde putem privi cea mai fantastică zonă a Pietrei Craiului, Padina lui Călineț, paradis al alpinismului, rival al zonei Gălbinele din masivul Bucegi. Dincolo de această zonă, peste măgurile împădurite și ulucul adânc al Dâmboviței, vedem masivul Iezer-Păpușa, iar mai la dreapta însiruirea nesfârșită de vârfuri ale Făgărașului. Urmează coborârea în Șaua Călinețului, adâncită între vârful Țimbalul Mare și Vârful dintre Țimbale. În cuprinsul ei, prin prezența unor colțani, șaua prezintă o denivelare care o împarte în două. În prima porțiune, dinspre nord, ajung alpiștii veniți din traseele de pe Călinețul Mic; în cea de-a doua, dinspre sud, ajung cei care au urcat pe firul principal al Padinei lui Călineț. Reluăm traseul de creastă, urcând până la Vârful dintre Țimbale (2170 m alt.). Privind înapoi, vedem peretele, creasta și vârful Țimbalul Mare, cu stratele redresate la verticală, amintindu-ne de Orga Mare din Padina închisă. În dreapta noastră, pe versantul nord-vestic, se adâncește Valea Podurilor. Cu imaginea numeroaselor țancuri și muchii, ridicate în cuprinsul ei, înaintăm către sud pe linia Crestei Nordice, impresionați de sălbăticia ținutului și îngustimea crestei pe care ne aflăm. Trecând de pe un versant pe altul, depășim neregularitățile traseului care culminează cu o traversare în coborâre pe versantul vestic, până în Șaua Văii Podurilor. Urmează depășirea celei mai dificile porțiuni a traseului, lungă de circa 100 m. Marcajul ne conduce peste crenelurile crestei sau locurile mai expuse, trecând de regulă pe versantul estic. Într-o mică strungă, locurile se domolesc, poteca trece în continuare pe versantul estic, urcând printre pâlcurile de jnepeni sau cățărându-se peste mici săritori. Intervalul ia sfârșit cu un pasaj îngust de pe linia crestei, punctat în final de vârful Țimbalul Mic (2231 m alt.). În această zonă ia sfârșit traseul alpin de pe Muchia Țimbalului Mic, iar mai înapoi, în Șaua Văii Podurilor, traseul de pe firul principal al văii cu același nume. De pe vârful Țimbalul Mic către stânga putem privi cea mai săbatică zonă a versantului răsăritean, iar peste aceasta, satele brănene, răspândite pretutindeni, peste Măgurile Branului. Dincolo de ele zarea este închisă de la dreapta la stânga de masivele Leaota, Bucegi, Piatra Mare, Postăvaru și Gârbova. Reluând drumul de creastă coborâm susținut, având în dreapta firele de obârșie ale Cioringutei. Cînd am ajuns jos, într-o șauă punctată cu jnepenișuri, suntem în punctul din care începem să mergem către sud Clăile, vârfuri stâncoase ce se înlănțuie până aproape de Piscul Baciului. Începând din acest loc, pe versantul vestic se adâncesc firele de obârșie ale Vladușcăi. După circa 21 ore ajungem pe vârful Zbirii (2 220 m alt.). În continuare străbatem o mică porțiune de creastă mai accidentată, după care urmează vârful Clăia Caldării Ocolite (2 202 m alt.), sprijinit către dreapta de creasta Colților Rai. Din dreptul acesteia urcam în lungul crestei, devenită mai lată și ușor înierbată, trecând pe deasupra Caldării Ocolite, până pe vârful La Om sau Piscul Baciului (2238 m). La sud de vârf se ramifică spre stânga, în coborâre, traseul 1. A (marcat cu bandă roșie) spre refugiul Grind. Mai jos de acest punct, pe linia crestei, la circa 350 m, ajungem la stâlpul metalic din Șaua Grindului, limita sudică a Crestei Nordice, unde etapa a II-a a drumului de creastă ia sfârșit.

ETAPA III: NORD-SUD 3-4 h. Creasta Sudică: Șaua Grindului; Coama Lungă; Șaua Funduri.

Pentru a delimita mai precis Creasta Nordică de Creasta Sudică a Pietrei Craiului, am ales ca hotar punctul cel mai coborât dintre Piscul Baciului și vârful Grind, pe care l-am denumit Șaua Grindului. Un stâlp de marcaj, dispus în acest loc, la intrarea pe traseul de coborâre spre cabana Plaiul Foi pe "La Lanturi" servește și ca reper pentru identificare. Din Șaua Grindului, conduși de marcajul cu punct roșu, urcăm pe Creasta Sudică spre vârful Grind (2210 m alt.), la care ajungem curând. În continuare străbatem cea mai dificilă porțiune a traseului de creastă, de-a

lungul unei muchii înguste și sinuoase. În stânga, pe versantul răsăritean, se adâncesc Hornurile Grindului, al căror talveg plin de grohotiș formează în aval obârșia văii Cheia de sub Grind. În dreapta, pe abruptul vestic, vedem aglomerarea de turnuri și creste ce caracterizează zona denumită Umerii Pietrei Craiului. Intervalul ia sfârșit într-un loc mai domolit, de unde începem urcușul în lungul obstacolelor ce preced Coama Lungă, cea mai impresionantă porțiune de creastă din întregul masiv. Privită în ansamblu, ea are aspectul unui acoperiș asemănător cu acela al marilor piscuri Viștea-Moldoveanu din Făgăraș. Îngustă și destul de lungă, creasta lasă pe stânga și mai ales în dreapta un perete foarte abrupt. La sud de Coama Lungă, poteca ne poartă pe deasupra pereților înalți ai abruptului vestic, unde alpiniștii și-au găsit o vastă zonă pentru practicarea acestui sport al curajului și voinței. Astfel depășim pe rând: Peretele din Padina Lăncii, Poiana închisă, Peretele Marelui Grohotiș, delimitat către sud de Muchia Roșie, Peretele Piscului Rece, Peretele Piscului cu Brazi, Peretele de la Ceardac, Muchia lui Ivan și Valea lui Ivan, care încheie zona cercetată de cățărători pe versantul vestic al Pietrei Craiului. Din dreptul acestei văi, creasta își pierde din înălțime. Numeroasele vârfuri întrerupte de șei sau de strungi înguste le ocolim pe versantul estic, conduși de marcajul dispus pe o poteca aflată la circa 40-50 m sub creastă. Uneori străbatem pe acest versant zone întinse, acoperite cu jnepeni sau presărate cu smirdar, care în perioada înfloririi (lunile mai- iunie) înroșește muntele cu florile lui și înmiresmează atmosfera. Ultimul vârf mai important de pe Creasta Sudică este Vârful Pietrei (2086 m alt.), la care ajungem după circa 3 ore, socotite de la Șaua Grindului. Coborârea de pe el mai prezintă un pasaj dificil care ia sfârșit după circa 15 m. În continuare, poteca se apropie mult de linia crestei. În față vedem, acoperit cu pădure, muntele Pietricica, prelungire către sud și Pietrei Craiului. După o succesiune de trei turnuri, pe care le depășim cățărându-ne, trecând prin șeile ce le despart, ajungem în zona de obârșie a Văii Urzicii, adâncită în dreapta, către vest. În lungul ei se conturează poteca marcată cu triunghi albastru a traseului 9C. Punctul de ramificație este semnalat cu un stâlp indicator. Ultimele obstacole ale crestei până în Șaua Funduri, desfășurate pe o distanță de circa 350 m, se prezintă sub forma unor colțani sau trepte ușor înierbate. În coborâre peste aceștia avem în dreapta o frumoasă perspectivă asupra văilor sculptate în peretele de vest al Pietrei Craiului și al Pietricicăi, conturate prin desişul pădurii de jnepeni crescuți pe seninari de calcar. Descrierea etapei a III-a a traseului de creastă ia sfârșit în Șaua Funduri, iar marcajul punct roșu, în continuare foarte rar, conduce la stânga (catre est), în coborâre, alternând cu marcajul triunghi albastru până la stâna din Funduri, unde ia sfârșit.

Traseul Zărnești - Plaiul Foi. Durata 2.30-3.30 h

Din fața stației C. F. R. Zărnești ne orientăm la dreapta, străbătând orașul pe str. M.I.Mețianu până în centrul orașului. Aici, după ce trecem de oficiul poștal, întâlnim două plăci indicatoare cu marcajele ce conduc spre diferite obiective din masiv. Din dreptul tablelor indicatoare facem la dreapta pe str. Barițiu circa 200 m și, abătându-ne la stânga, luăm cursul străzii Toplița până ieșim din oraș. O șosea locală, prelungită din capătul străzii Toplița, ne îmbie la drum spre locurile atât de frumoase ce se întrezăresc. Curând lăsăm în stânga poteca marcată cu semnele ce conduc spre Brina Caprelor (trasele 3 și 3.A) și cabana Curmatura (traseul 2.B). După circa 3 km ajungem la Câmpul Priboaiei. La dreapta noastră, peste apa Bârsei, se înalță, acoperit de pădure, vârful Pleașa, iar în stânga, precedate de fânețe, vedem coastele împădurite ale Pietrei Mici și ale Turnului Pietrei Craiului. La 6 km de Zărnești întâlnim Crucea lui Gârnița, troiță în dreptul căreia, pe două săgeți orientate în sensuri opuse, ni se dau indicații asupra timpului de mers. Ceva mai sus de acest loc, la km 6,5, valea Bârsa Mare primește pe stânga pârâul Bârsa

Fierului, pe firul caruia conduce o vreme marcajul cu triunghi roșu spre vârful Ciuma din munții Țagla. Din acest punct, denumit Gura Bârsei Fierului, marcajul banda roșie părăsește uneori șoseaua forestieră, scurtând ocolurile prin poieni. Stâlpii de marcaj, dispuși la mare distanță, sunt vizibili și au direcția generală vest. În dreptul km 7,9 suntem la punctul denumit Sub Bortilă, unde sunt câteva case părăsite și un saivan. Deasupra acestora se înalță Colțul Chiliilor, în care se află Peștera din Colțul Chiliilor, al cărei interior a fost folosit de către refugiații din Zărnești, veniți în aceste locuri în anul 1421, când turcii ocupaseră localitatea. La km 9 se află saivanul părăsit de la Vadul de Mijloc, iar în dreptul km 10,5, punctul denumit Gura Bârsei, unde Bârșa Mare primește pe stânga pârâul Bârșa lui Bucur. De aici mai avem circa 35 minute până la cabana Plaiul Foi. Drumul forestier ne conduce către stânga, însoțind apa pe dreapta ei. Această porțiune, mai ocolită, poate fi evitată, urmând vechiul terasament al trenului forestier, în lungul căruia se mai văd dispuse aceleași marcaje. În dreptul km 12, Bârșa Mare primește pe dreapta Valea lui Râie. La 100 m mai sus se află un stâlp indicator pe sageata căruia Salvamontul anunță că postul de prim ajutor se află la un kilometru. Din dreptul stîlpului indicator către stânga începe traseul 10 pe Valea Urșilor, până în poiana fostului refugiu Diana. Curând, drumul conturat pe lângă râu, iese în frumoasele poieni unde sunt construite clădirile ce aparțin cabanei Plaiul Foi. Clădirea principală este situată pe stânga Bârsei Mari, în punctul unde prin unirea Bârsei Groșetului cu Bârșa Tămașului se formează Bârșa Mare. Punctul de supraveghere și prim-ajutor Salvamont se află în zona cabanelor anexă.

Traseul Zărnești - Cabana Curmătura prin Poiana Zănoaga 2.30-3h.

Din fața stației C.F.R. Zărnești, către dreapta, străbătem orașul de la nord-est la sud-vest, în lungul străzii M.I.Mețianu. După circa 1 km ajungem în centrul orașului, unde se află oficiul poștal. În continuare, pe aceeași stradă, întâlnim din loc în loc câte un stîlp indicator care ne arată drumul spre cabanele Gura Râului și Curmătura. Când am ajuns la podul construit peste valea prin care curge Râul, îl traversăm și după scurtă distanță ne abatem spre stânga, pe str. Râului. În fața și către dreapta se înalță Piatra Mică, munte împădurit până la creștet, iar în stânga Magura Mica. Apa Râului curge în stânga, pe marginea străzii de-a lungul căreia urcăm. După circa 40 minute de la stația C.F.R. Zărnești, ajungem la cabana Gura Râului, semnalată și de un stîlp indicator. Din dreptul acesteia suim în pantă domoală pe drumul forestier strâns între munții cu pantele tot mai înclinate, depășind construcțiile de captare a izvoarelor denumite Fântânile Domnilor, trecem prin cariera de exploatare a calcarului și ajungem la Fântâna lui Botorog, izvor aflat pe dreapta drumului. Pe un stîlp indicator și pe o placă metalică sunt înscrise numele diferitelor obiective ale traseelor turistice, timpul de mers și marcajul fiecărui drum. Din dreptul Fântânii lui Botorog, drumul nostru se orientează către dreapta, fiind semnalat și de un stîlp indicator. Drumul, marcat abia de aici înainte, ne conduce în urcuș domol de-a lungul Padinei lui Dănișor, vale adâncită în stânga noastră. Curând traversăm valea pe malul ei drept și, urcând de-a lungul unor serpentine largi conturate prin pădurea de foioase, ajungem (după 45 minute) la un izvor, amenajat în dreapta drumului. Dincolo de acesta, locurile devin mai înclinate, iar în dreapta se adâncesc viroage prin care clipocesc pâraie firave ce își au izvoarele ceva mai sus. Urcușul în această zonă este mai greu, dar sfârșește după scurtă distanță în golul ocupat de poiana Zănoaga. Abătându-ne ușor către dreapta, urcăm în diagonală prin marea poiană. În mijlocul ei deosebim un stîlp indicator, din dreptul căruia, către dreapta, începe traseul 17 (marcat cu punct albastru) peste Piatra Mică. Ultima porțiune a traseului spre cabana Curmătura o parcurgem prin pădure, întrezărind când și când abruptul răsăritean și Creasta Nordică a Pietrei

Craiului. La ieșirea din pădure, dintr-un loc deschis, vedem în stânga Poiana din Mijloc, punctată de câteva case, iar la dreapta, peste molidiș, Galbenoasa, perete de culoare ruginie, pe verticala căruia se desfășoară traseul alpin denumit Fisura de Cristal. După circa 3 ore de mers, socotite de la Zărnești, ajungem la cabana Curmătura (1470 m alt.), unde ia sfârșit prima parte a traseului marcat cu banda galbenă.

Traseul Zărnești - Cabana Curmătura prin Valea Crăpăturii 2.30-3.30 h

Din fața stației C. F. R. Zărnești ne orientăm către vest (la dreapta), urmând str. M.I.Mețianu până în centrul orașului. Aici, după ce trecem de oficiul poștal, întâlnim două plăci indicatoare cu marcajele ce conduc spre diferite obiective din masiv. Din dreptul tablelor indicatoare facem la dreapta pe str. Barițiu circa 200 m și, abătându-ne la stânga, luăm cursul străzii Toplița până ieșim din oraș. Din dreptul ultimei case situată pe str. Toplița, înaintăm pe șosea circa 300 m, până întâlnim în stânga câteva tufe de rachită, punct din care părăsim șoseaua către stânga, pe un drum de țară conturat printre culturi (stâlp indicator). După acest pasaj începem un urcuș desfășurat în diagonală către dreapta, pe coastele muntelui Piatra Mică. Prin locurile acoperite de fânețe identificăm semnul drumului nostru, dispus pe lespezi sau copaci, alternând cu marcajul bandă galbenă. Călăuziti de drumul bine conturat, străbatem de-a coasta, în urcuș ușor, poienile de „Sub Bârc (denumire locală pentru zona de fânețe de pe versantul nordic al Pietrei Mici), revarsate de la poala pădurii. Admirând peisajul din față, prelungit în lungul văii Bârsei Mari în zeci de planuri, ajungem după circa 1 1/2 oră în dreptul văii Crăpăturii, al cărei uluc adânc desparte Piatra Mică de Piatra Craiului. În acest punct, la 980 m alt., drumurile se despart: către stânga, pe valea Crăpăturii, marcat cu bandă galbenă, și spre dreapta spre Colții Chiliilor și zona fostului refugiu Diana. Din punctul de ramificație ne abatem la stânga urmând poteca noastră, conturată pe valea Crăpăturii, prin pădure, angajându-ne într-un urcuș mai susținut. După circa 900 m de mers, valea se îngustează, fiind strânsă între doi pereți înalți. Din acest loc urcăm multă vreme numai printre blocuri de stâncă sau zone cu grohotiș, admirând turnurile ridicate din mijlocul pădurii sau vegetația crescută în lungul văii. După circa 2 1/2 ore de la plecarea din Zărnești, ajungem sub Acul Crăpăturii. Pretutindeni în această porțiune se găsesc pereți înalți, pe verticală cărora alpiniștii le-au stabilit trasee care astăzi ne fac cinste. Nu putem uita că primul alpinist care a stabilit escalada pe Acul Crăpăturii a fost vechiul și neobositul cercetător al Pietrei Craiului, Constantin (Titu) Ionescu, colaborator al lui Ion Ionescu-Dunăreanu, autorul primelor lucrări turistice referitoare la Piatra Craiului. La baza Acului Crăpăturii curge apa izvorului Șipotul Crăpăturii. Reluând drumul, urcăm susținut, strecurându-ne pe la baza câtorva turnuri ce se succed, dincolo de care intrăm în pădurea de molid ce ia sfârșit la creastă. Când ieșim la gol, suntem în Șaua Crăpăturii. Un stâlp indicator arată ramificația celor două trasee marcate: către dreapta spre creasta Pietrei Craiului (traseul S); către stânga spre Piatra Mică (traseul 17). Fără ca traseul nostru să aibă în acest loc vreo indicație specială, coborâm din Șaua Crăpăturii, orientați jumătate la stânga, urmărind o potecă largă în lungul căreia întâlnim și marcajul. După circa 15 minute ajungem la cabana Curmătura, unde prima porțiune a traseului ia sfârșit.

Traseul Zărnești - refugiu Diana 2.30-3 h

Din fața stației C. F. R. Zărnești ne orientăm către vest (la dreapta), urmând str. M.I.Mețianu până în centrul orașului. Aici, după ce trecem de oficiul poștal, întâlnim două plăci indicatoare cu marcajele ce conduc spre diferite obiective din masiv. Din dreptul tablelor indicatoare facem la

dreapta pe str. Barițiu circa 200 m și, abătându-ne la stânga, luăm cursul străzii Toplița până ieșim din oraș. Din dreptul ultimei case situată pe str. Toplița, înaintăm pe șosea circa 300 m, punct din care părăsim șoseaua către stânga, pe un drum de țară conturat printre culturi (stâlp indicator). După acest pasaj începem un urcuș desfășurat în diagonală către dreapta, pe coastele muntelui Piatra Mică. Prin locurile acoperite de fânețe identificăm semnul drumului nostru, dispus pe lespezi sau copaci, alternând cu marcajul bandă galbenă. Călăuziți de drumul bine conturat, străbatem de-a coasta, în urcuș ușor, poienile de Sub Bârc (denumire locală pentru zona de fânețe de pe versantul nordic al Pietrei Mici), revarsate de la poala pădurii. Admirând peisajul din față, prelungit în lungul văii Bârsei Mari în zeci de planuri, ajungem după circa 1 1/2 oră în dreptul văii Crăpăturii, al cărei uluc adânc desparte Piatra Mică de Piatra Craiului. În acest punct, la 980 m alt., drumurile se despart: către stânga, pe valea Crăpăturii, se desfășoară în continuare traseul 2.B, marcat cu bandă galbenă (care conduce la cabana Curmătura), și itinerarul până la baza arterei (indice 22). De la ramificația traseului, pe valea Crăpăturii, drumul nostru traversează această vale și pătrunde în Padina lui Man, din cuprinsul căreia, la circa 520 m distanță, începe marcajul prin Padina Hotarului (1015 m alt.; 1 ora și 40 minute de la Zărnești, traseul 18). De aici, la circa 160 m distanță, trecem prin dreptul Cuptorului din Padina lui Man, care nu se vede, fiind ascuns de răriște. Prin aceste locuri odihnitoare, poteca noastră urcă în pantă domoală, intersectând la diferite distanțe Padina Chicerii și Padina Calului și încă două-trei viroage prin care curge apa. La sfârșitul intervalului intrăm în poiana de sub Șaua Chiliilor, pe care o identificăm după izvorul din dreptul potecii și după crucile ridicate atât aici, cât și pe vârful unei stânci aflate mai sus, în dreapta. Deasupra poienii vedem Colțul Chiliilor (1125 m alt.), vârf acoperit până în creștet cu pădure. Izvorul din poiană de sub Șaua Chiliilor este situat la circa 1080 m alt.; din dreptul lui se ramifică spre dreapta traseul nemarcat spre peștera din Colțul Chiliilor, unde oamenii refugiați în urma invaziei otomane din anul 1421 au amenajat un schit, existent și astăzi. Continuând drumul, urcăm în Șaua Chiliilor, mica punte de legătură între Colțul Chiliilor și abruptul Pietrei Craiului. Curând intrăm în pădure, după o distanță de circa 450 m, întâlnim ramificația marcată cu semnul cruce roșie a traseului 19, care conduce prin Padina Șindileriei (1240 m alt.; 2 ore și 10 minute de la Zărnești). De la ramificația menționată începem un urcuș susținut, desfășurat în serpentine scurte prin zmeuriș și lastărișuri. După circa 650 m, socotiți din dreptul stâlpului indicator al Padinei Șindileriei, ajungem în punctul de intrare spre Padina Închisă (1290 m alt.), o vale de abrupt, în cuprinsul căreia alpiniștii din Zărnești au stabilit cele mai lungi și dificile trasee din întregul masiv. Itinerariul prin Padina Închisă nu este marcat, fiind accesibil numai turiștilor obișnuiți cu cățărarea pe stânci și alpiniștilor. Ultimii 600 m ce ne mai despart de zona fostului refugiu Diana îi parcurgem în lungul unei poteci al cărei parcurs se domolește spre sfârșit. În poiana Curmătura Prăpăstiilor, 1510 m alt., unde a fost refugiul Diana, ajungem după circa 3 ore de drum. Aici se încheie prima porțiune a drumului nostru.

Traseul Zărnești - Cabana Curmătura prin Prăpăstiile Zărneștiului 2.30-3.30 h

Din fața stației C.F.R. Zărnești, către dreapta, străbatem orașul de la nord-est la sud-vest, în lungul străzii M.I.Mețianu. După circa 1 km ajungem în centrul orașului, unde se află oficiul poștal. În continuare, pe aceeași stradă, întâlnim din loc în loc câte un stâlp indicator care ne arată drumul spre cabanele Gura Râului și Curmătura. Când am ajuns la podul construit peste valea prin care curge Râul, îl traversăm și după scurtă distanță ne abatem spre stânga, pe str. Râului. În față și către dreapta se înalță Piatra Mică, munte împădurit până la creștet, iar în stânga Magura

Mica. Apa Râului curge în stânga, pe marginea străzii de-a lungul căreia urcăm. După circa 40 minute de la stația C.F.R. Zărnești, ajungem la cabana Gura Râului, semnalată și de un stâlp indicator. Din dreptul acesteia suim în pantă domoală pe drumul forestier strâns între munții cu pantele tot mai înclinate, depășind construcțiile de captare a izvoarelor denumite Fântânile Domnilor, trecem prin cariera de exploatare a calcarului și ajungem la Fântâna lui Botorog, izvor semnalat pe dreapta drumului. Pe un stâlp indicator și pe o placă metalică sunt înscrise numele diferitelor obiective ale traseelor turistice, timpul de mers și marcajul fiecărui drum. De la Fântâna lui Botorog urmăm șoseaua forestieră în continuare. După scurtă distanță lăsăm în stânga Podul Măgurii (DC 57), iar la circa 150 m de acesta poteca marcată cu cruce roșie a traseului 4.B, care conduce în punctul La Table. De la fântâna, în amonte pe șosea, începe să apară semnul nostru: banda albastră; dispus pe copaci sau pe stânci, alături de marcajul cruce roșie (traseul 4). După circa 1 km de la Fântâna lui Botorog intrăm în Prăpăstii, denumite uneori și Prăpăstiile Zărneștilor. Peisajul aspru și impresionant din aceste chei stârnește curiozitatea, ochiul drumețului descoperă la tot pasul forme de relief frumoase și variate. Într-un jgheab îngust curge Râul Zărneștilor. Cursul lui firav, inexistent uneori, ne poartă gândul spre vremea când, puternic și năvalnic, a lucrat timp de milenii pentru a finisa ceea ce se numește astăzi Prăpăstiile. În locul zgomotelor de luptă dintre apă și munte, ne întâmpină acum freamătul pădurii și, atunci când are apă, șopotul aproape imperceptibil al pârâului. După 2 ore de drum de la Zărnești ajungem la confluența Râului Zărneștilor cu Vlădușca (1000 m alt.). Aici se ramifică spre stânga traseul 4, marcat cu semnul cruce roșie, în lungul văii Vlădușca. Din punctul de confluență, drumul nostru continuă către dreapta prin chei. Peretele ce formează flancul drept al văii aparține Piscului Mărtoiu, picior de munte alungit din abruptul răsăritean al Pietrei Craiului, iar cel din stânga este al Zănoagei. După scurta distanță trecem pe la gura văii Zănoagei, adâncită în dreapta, dincolo de care, la câteva sute de metri, ajungem la confluența văii Curmăturii cu valea Cheii, ultima denumită de localnici valea Brusturețului. Din gura văii Curmăturii avem două posibilități de a continua ascensiunea: pe traseul vechi sau pe traseul nou. Poteca de pe traseul vechi urmează firul văii Curmăturii circa 60 m apoi, fără alt reper, se angajează în urcuș direct pe versantul drept al văii (stânga cum urcăm) și razbește după o vreme pe culmea piscului Colțului Scris, unde se unește cu traseul nou, ce vine din stânga, din valea Cheii. Parcursul traseului nou urmează drumul forestier de pe valea Cheii, zisă și a Brusturețului. După circa 1 km părăsește valea Cheii, marcajul conducând către dreapta, pe un drum secundar. Acesta încinge inițial tot versantul estic al Piscului Curmăturii și, când trece pe cel nordic, face joncțiunea cu traseul vechi. Din punctul de joncțiune a traseelor, drumul, în urcuș ușor, are direcția generală nord. El rămâne în preajma liniei de cumpănă a Piscului Curmăturii până în apropierea poienii Curmătura, unde se află și stâna veche. Un stâlp indicator, aflat în apropierea stânei, arată ramificația traseelor spre satul Peștera (traseul 16) și punctul „La Table (traseul 15). Orientați către dreapta, pe lângă stână, coborâm de-a coasta prin pădure, traversând câteva pâraie. La capătul acestui pasaj, ajungem în valea Curmăturii, unde poteca, orientată la stânga, în lungul văii, urca până la marginea pădurii de molid ce se vede în față. Înainte de a intra în pădure, se ramifică spre stânga traseul 14, care conduce prin Padinile Frumoase, la Creasta Nordică, în preajma refugiului de la Vârful Ascuțit. De la intrarea în pădure, poteca se orientează către dreapta, ajungând (după circa 120 m) la cabana Curmătura, unde prima porțiune a drumului ia sfârșit. De menționat că se poate merge și pe traseul vechi intrarea făcându-se în apropiere de marcajul de intrare (începerea urcării din Prăpăstii) acest traseu fiind nemarcat (mai sunt urmele marcajului vechi) dar foarte frumos.

Traseul Zărnești - Poiana Vlădușca - La Table, 3.30-4.30 h

Din fața stației C.F.R. Zărnești, către dreapta, străbatem orașul de la nord-est la sud-vest, în lungul străzii M.I.Mețianu. După circa 1 km ajungem în centrul orașului, unde se află oficiul poștal. În continuare, pe aceeași stradă, întâlnim din loc în loc câte un stâlp indicator care ne arată drumul spre cabanele Gura Râului și Curmătura. Când am ajuns la podul construit peste valea prin care curge Râul, îl traversăm și după scurtă distanță ne abatem spre stânga, pe str. Râului. În fața și către dreapta se înalță Piatra Mică, munte împădurit până la creștet, iar în stânga Magura Mica. Apa Râului curge în stânga, pe marginea străzii de-a lungul căreia urcăm. După circa 40 minute de la stația C.F.R. Zărnești, ajungem la cabana Gura Râului, semnalată și de un stâlp indicator. Din dreptul acesteia suim în pantă domoală pe drumul forestier strâns între munții cu pantele tot mai înclinate, depășind construcțiile de captare a izvoarelor denumite Fântânile Domnilor, trecem prin cariera de exploatare a calcarului și ajungem la Fântâna lui Botorog, izvor semnalat pe dreapta drumului. Pe un stâlp indicator și pe o placă metalică sunt înscrise numele diferitelor obiective ale traseelor turistice, timpul de mers și marcajul fiecărui drum. La mică distanță de Fântâna lui Botorog se ramifică din șosea, spre stânga, drumul comunal 57 spre Măgura, iar ceva mai sus poteca pentru traseul turistic 4. B (marcaj cruce rosie), care conduce în punctul La Table, prin satul Peștera. Mai sus de ramificațiile citate apar semnele drumului nostru spre valea Vlădușca, alături de cel cu bandă albastră. După circa 1300 m pe șosea, de la Fântâna lui Botorog, intrăm în Prăpăstii, chei denumite și Prăpăstiile Zărneștilor. Pereții ridicați deasupra noastră sunt atât de apropiați, încât șoseaua și albia văii abia se pot strecura pe sub ei. Ceva mai sus, valea se deschide, lăsând lumina să se reverse peste prăvălișurile sălbatice. Scăpați pentru o vreme de strânsoarea cheilor, lăsăm ochiul să cerceteze seninările albe, zăbovind în dreptul grotelor învăluite de mister, agățate la mare înălțime deasupra șoselei. În peretele din stânga noastră, denumit peretele nord-vestic al muntelui Toancheș, ca de altfel și în cel vecin, sunt stabilite numeroase trasee alpine. La circa 5 km amonte de cabana Gura Râului, întâlnim casele lucrătorilor forestieri, aflate la confluența văii Vlădușca cu Râul. De aici, marcajul bandă albastră se ramifică, continuând la dreapta prin Prăpăstii spre cabana Curmătura (traseul 3. D). Noi urmăm drumul forestier ramificat către stânga și, conduși de marcajul cruce roșie, urcăm pe valea Vlădușca. În stânga, drumul este mărginit de peretele Dosul Steghioarei, iar în dreapta de culmea împădurită a piciorului Mărtoiu, alungit către est din abruptul răsăritean al Pietrei Craiului. Deși suntem la mică altitudine (la circa 1000 m), locurile au un aspect de munte înalt și sălbatic. După un urcuș mai domol ajungem în porțiunea unde Vlădușca își apropie pereții. Aici, înainte de realizarea drumului forestier, erau două chei: Cheia Vlădușca și, mai sus, aproape miniaturală, Cheia Piscii. Acum, în locul potecii ce străbătea cheile, este un drum forestier care a schimbat peisajul locurilor. După circa 20 minute socotite din Prăpăstii, Vlădușca primește pe dreapta un afluent. El îi dăruiește apa adusă de undeva din pădurile Toancheșului, chiar în punctul unde traseul 16, marcat cu triunghi galben între satul Peștera și cabana Curmătura, intersectează valea. De la ramificație, drumul urmează albia văii Vlădușca, trecând printr-o poieniță în cuprinsul căreia se află două case pentru muncitori. Din dreptul lor se desprinde către stânga, peste Piscul Mărtoiului, în Prăpăstii, drumul forestier care conduce tot la Zărnești. Traseul nostru străbate în continuare o zonă împădurită din care uneori mai putem privi înapoi spre creasta Pietrei Craiului. Bucuria aceasta este de scurtă durată, deoarece valea se îngustează, iar talvegul ei, adâncit între maluri, rămâne multă vreme umbrat de perdeaua pădurii. În această porțiune, orientarea este mai dificilă, deoarece o potecă nemarcată ne tentează să urmăm firul văii către dreapta. Nu o urmăm, căci traseul marcat părăsește valea către stânga, urcând în diagonală prin pădure. Pornind în direcția amintită, urmăm malul drept al Vlădușcăi (stânga cum

urcăm), a cărei albie roasă de ape o vedem jos. După 20 minute de mers, de la ramificația nemarcată, poteca intersectează firul Vlădușcăi chiar în punctul unde mai primește din dreapta un afluent. Urmează câteva ocoluri mici prin răriști, după care intrăm în poiana Vlădușca, inundată de lumină și acoperită de covorul verde al ierbii. Aici ne apar în toată splendoarea prăvălișurile de piatra albă ale Pietrei Craiului, muntele celor mai variate peisaje din Carpații noștri. Din acest loc, poala versantului răsăritean al masivului dezvăluie privirii păsuni întinse, cutreierate vara de oile cu salașul la stânele din Vlădușca. În continuare ocolim poiana pe marginea de jos, până la stâlpul indicator, unde pe o săgeată se dau explicații asupra drumului. De aici se ramifică la dreapta marcajul triunghi roșu spre cabana Curmătura (traseul 15.C). Conduși de marcajul nostru, alternat de-aici înainte către sud și cu semnul triunghi roșu, străbatem mai multe luminișuri, între care unul traversat de Șistoaca Baciului, pârâias cu apă limpede, dincolo de care ajungem în capătul sudic al poienii Vlădușca, punctul „La Table, unde se ramifică 8 trasee turistice. Pentru a ușura orientarea pe traseele de legătura, încheiem descrierea primei părți a traseului în acest loc. Punctul La Table se află în capătul de sus (sudic) al poienii Vlădușca.

Traseul Zărnești - Padina Hotarului, 2.30-3.30 h

Din fața stației C. F. R. Zărnești ne orientăm către vest (la dreapta), urmând str. M.I.Mețianu până în centrul orașului. Aici, după ce trecem de oficiul poștal, întâlnim două plăci indicatoare cu marcajele ce conduc spre diferite obiective din masiv. Din dreptul tablelor indicatoare facem la dreapta pe str. Barițiu circa 200 m și, abătându-ne la stânga, luăm cursul străzii Toplița până ieșim din oraș. Din dreptul ultimei case situată pe str. Toplița, înaintăm pe șosea circa 300 m, punct din care părăsim șoseaua către stânga, pe un drum de țară conturat printre culturi (stâlp indicator). După acest pasaj începem un urcuș desfășurat în diagonală către dreapta, pe coastele muntelui Piatra Mică. Prin locurile acoperite de fânețe identificăm semnul drumului nostru, dispus pe lespezi sau copaci, alternând cu marcajul bandă galbenă. Călăuziți de drumul bine conturat, străbatem de-a coasta, în urcuș ușor, poienile de Sub Bârc (denumire locală pentru zona de fânețe de pe versantul nordic al Pietrei Mici), revărsate de la poala pădurii. Admirând peisajul din față, prelungit în lungul văii Bârsei Mari în zeci de planuri, ajungem după circa 1 1/2 ora în dreptul văii Crăpăturii, al cărei uluc adânc desparte Piatra Mică de Piatra Craiului. În acest punct, la 980 m alt., drumurile se despart: către stânga, pe valea Crăpăturii, se desfășoară în continuare traseul 2.B, marcat cu bandă galbenă (care conduce la cabana Curmătura), și itinerarul până la baza arterei (indice 22). De la ramificația traseului, pe valea Crăpăturii, drumul nostru traversează această vale și pătrunde în Padina lui Man, din cuprinsul căreia, la circa 520 m distanță, începe marcajul prin Padina Hotarului (1015 m alt.) 1 ora și 40 minute de la Zărnești. Situată pe versantul nordic al Pietrei Craiului, valea de abrupt denumită Padina Hotarului reprezintă linia unui itinerar turistic marcat care urcă direct la Creasta Nordică a masivului, sfârșind nu departe de vârful Turnu (1923 m alt.). Pentru a nu produce confuzii, precizăm că valea se numește Padina Hotarului și nu Hotarelor, iar traseul nu sfârșește pe vârful Turnul, ci mai jos de acesta (către est) cu circa 75 m diferență de nivel. Conduși de marcajul nostru (cruce albastră), părăsim marea poiană denumită Padina lui Man și urcând domol prin răriști, ne apropiem de pădure. Pe un copac, o săgeată arată direcția de mers. Curând intrăm în pădure, străbătând locuri acoperite cu multă vegetație, prin care drumul nostru este bine conturat. Mai sus, valea strânsă între doi pereți ia aspectul unui culoar îngust, cu pante puternic înclinate. Prin aceste locuri vedem pe malul stâng al văii (dreapta noastră), gura unei peșteri. Pe un perete, identificăm semnul care se întrebuițează pe hărți pentru a indica peșterile. Suntem la peștera din

Padina Hotarului, situată la circa 1150 m alt. în interiorul ei, după 3-4 m, întâlnim o treaptă înaltă și alunecoasă, care ia sfârșit printr-un „fund de sac”. După ce am făcut un popas la micuța grotă, continuăm ascensiunea pe sub Peretele din Padina Hotarului, ale cărui prăvălișuri verticale, ridicate pe stânga văii, sunt străbătute de câteva fisuri discontinue. Ele formează în ansamblu linia unor trasee alpine recomandate celor dornici de escalade în premieră. Dincolo de acestea, locurile se înăspresc. Pe vale întâlnim Săritoarea de la Grote, treaptă de piatră peste care trecem cățărându-ne. În dreapta, printre spărturi și bolovani, se zărește Peștera de sub Perete, grotă ceva mai mare decât precedentă. Pentru a evita un obstacol mai dificil, părăsim firul văii, urcând 200 m distanță în lungul unui scoc situat în dreapta. Apoi, prin intermediul unei brine, trecem spre stânga și revenim în talvegul Padinei Hotarului. Printre flori și ierburi urmărim poteca, urcând către spinările ridicate în fața noastră, dintre care se evidențiază vârful Turnul. La 1800 m alt. ajungem în punctul unde valea își răzletește firele de obârșie. Din acest loc, poteca se desfășoară pe firul din stânga noastră. O lume de turnuri și creste se ridică deasupra pădurii, formând, împreună cu flora și vegetația scundă crescută prin luminișuri, cea mai frumoasă zonă a parcursului. După 150 m diferență de nivel ajungem la limita de jos a unei păduri de jnepeni. Din acest loc, drumul nostru, închis uneori de ramurile copacilor cu trunchiuri scrijelite, ne poartă numai prin tufărișuri până la linia crestei, unde ia sfârșit. De aici coborâm spre stânga circa 45 minute și ajungem la cabana Curmătura.

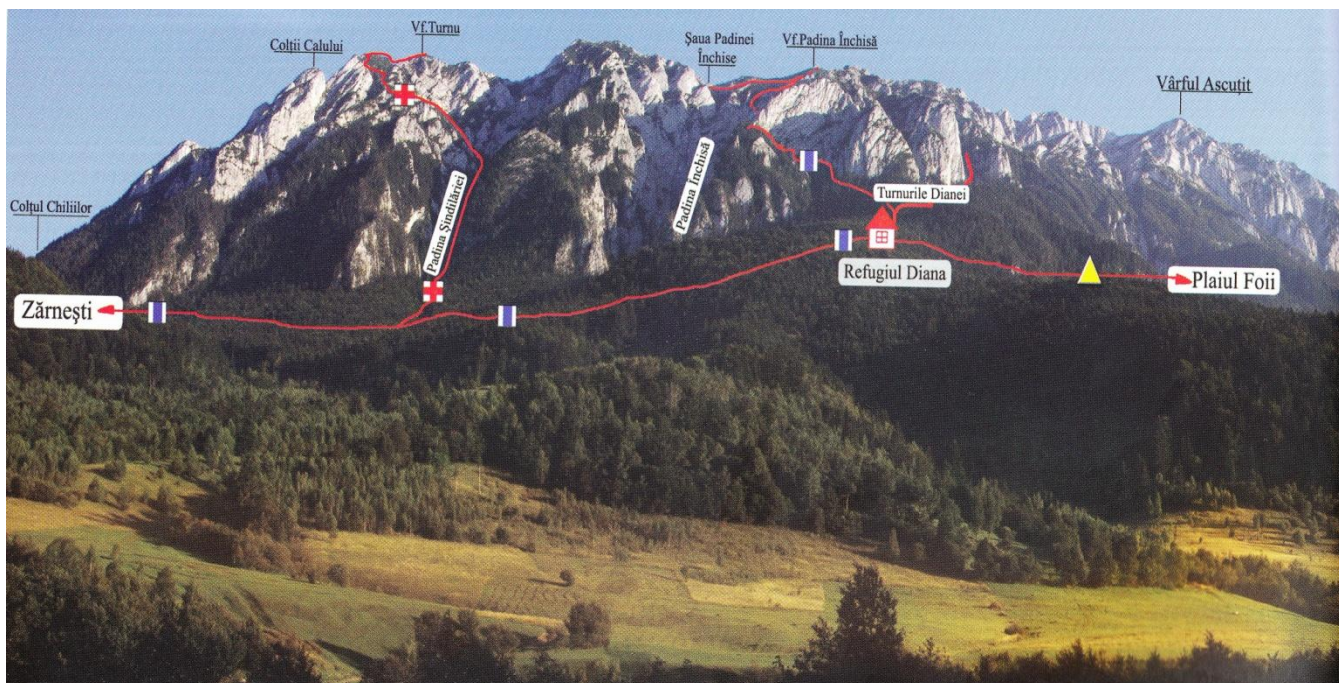

Traseul Zărnești - Padina Șindileriei - Vârful Turnu 3-4 h

Din fața stației C. F. R. Zărnești ne orientăm către vest (la dreapta), urmând str. M.I.Mețianu până în centrul orașului. Aici, după ce trecem de oficiul poștal, întâlnim două plăci indicatoare cu marcajele ce conduc spre diferite obiective din masiv. Din dreptul tablelor indicatoare facem la dreapta pe str. Barițiu circa 200 m și, abătându-ne la stânga, luăm cursul străzii Toplița până ieșim din oraș. Din dreptul ultimei case situată pe str. Toplița, înaintăm pe șosea circa 300 m, punct din care părăsim șoseaua către stânga, pe un drum de țară conturat printre culturi (stâlp indicator). După acest pasaj începem un urcuș desfășurat în diagonală către dreapta, pe coastele muntelui Piatra Mică. Prin locurile acoperite de fânețe identificăm semnul drumului nostru, dispus pe lespezi sau copaci, alternând cu marcajul bandă galbenă. Călăuziți de drumul bine conturat, străbatem de-a coasta, în urcuș ușor, poienile de „Sub Bârc” (denumire locală pentru zona de fânețe de pe versantul nordic al Pietrei Mici), revărsate de la poala pădurii. Admirând peisajul din față, prelungit în lungul văii Bârsei Mari în zeci de planuri, ajungem după circa 1 1/2 oră în dreptul văii Crăpăturii, al cărei uluc adânc desparte Piatra Mică de Piatra Craiului. În acest punct, la 980 m alt., drumurile se despart: către stânga, pe valea Crăpăturii, se desfășoară în continuare traseul 2.B, marcat cu bandă galbenă (care conduce la cabana Curmătura), și itinerarul până la baza arterei (indice 22). De la ramificația traseului, pe valea Crăpăturii, drumul nostru traversează această vale și pătrunde în Padina lui Man, din cuprinsul căreia, la circa 520 m distanță, începe marcajul prin Padina Hotarului (1015 m alt.; 1 oră și 40 minute de la Zărnești). De aici, la circa 160 m distanță, trecem prin dreptul Cuptorului din Padina lui Man, care nu se vede, fiind ascuns de rășiște. Prin aceste locuri odihnitoare, poteca noastră urcă în pantă domoală, intersectând la diferite distanțe Padina Chicerii și Padina Calului și încă două-trei viroage prin care curge apa. La sfârșitul intervalului intrăm în poiana de sub Șaua Chiliilor, pe care o identificăm după izvorul din dreptul potecii și după crucile ridicate atât aici, cât și pe vârful unei stânci aflate mai sus, în dreapta. Deasupra poienii vedem Colțul Chiliilor (1125 m alt.), vârf acoperit până în creștet cu pădure. Izvorul din poiană de sub Șaua Chiliilor este situat la circa

1080 m alt.; din dreptul lui se ramifica spre dreapta traseul nemarcat spre peștera din Colțul Chiliilor, unde oamenii refugiați în urma invaziei otomane din anul 1421 au amenajat un schit, existent și astăzi. Continuând drumul, urcăm în Șaua Chiliilor, mică punte de legătură între Colțul Chiliilor și abruptul Pietrei Craiului. Curând intrăm în pădure, după o distanță de circa 450 m, întâlnim ramificația marcată cu semnul cruce roșie a traseului nostru. Pentru a nu produce confuzii, precizăm că denumirea corectă a văii este Padina Șindileriei și nu Șindrileriei sau Șindilariei. Itinerarul a fost marcat anterior cu vopsea albastră, reprezentând o scară vizibilă și astăzi pe alocuri. Traseul era denumit Leiterschluht, nume utilizat astăzi tot mai rar. Din dreptul stâlpului indicator, ne abatem ușor la stânga, identificând prin pădure marcajul cruce roșie, dispus pe copaci. Poteca se conturează treptat, conducându-ne după circa 10 minute la limita inferioară a abruptului, loc din care, către dreapta, printr-un lăstăriș sălbatic, strabatem o distanță de câteva sute de metri. Dincolo de aceasta zonă ieșim la gol. În față vedem deschiderea văii de abrupt denumită Padina Șindileriei, strânsă de cei doi pereți care o mărginesc. La intrarea pe firul văii, întâlnim „Săritoarea Scării”, pe care trebuie să o depășim prin cățărare. Lanțul de sprijin, montat special, ușurează trecerea peste cei 4-5 m ai obstacolului. Deasupra săritorii, poteca, tot mai bine conturată, urcă 120 m diferență, se înalță Peretele Șindileriei, zid de calcare striat de numeroase fisuri, în lungul cărora alpiniștii au stabilit câteva trasee alpine. La capătul acestui pasaj, valea se deschide mult. Prin grohotișurile revarsate ca o avalanșă, înaintăm greu către Cetatea Șindileriei, aglomerare masivă de turnuri și creste, la confluența firelor de obârșie ale Padinei Șindileriei, în dreptul căreia ajungem după un urcuș de 110 m diferență de nivel, socotind de la limita de sus a vegetației. Traversând valea pe sub Cetatea Șindileriei către stânga, pe malul ei drept, identificăm o săgeată de direcție și semnul drumului care în continuare ne conduce în urcuș încă 50 m diferență de nivel. Pasajul ia sfârșit în punctul unde valea se ramifică din nou. În dreapta continuă Vâlcelul Acului din Padina Șindileriei (acul se vede în dreapta, înălțat din lumea de turnuri ale Cetății Șindileriei), iar în stânga Vâlcelul Secundar al Șindileriei, în lungul căruia urcăm până într-o strungă, întâlnită pe creasta ce desparte Padina Calului de cea a Șindileriei. Urmează cea mai dificilă porțiune a traseului, cu multe greutăți la orientare. Din strunga menționată mai sus ne abatem puțin la dreapta și, printr-un culoar mărginit de jnepeni, urcăm pe lângă peretele turnului înălțat în stânga. După circa 80 m suntem la baza unui mic perete, unde semnul drumului este dispus pe stânci, alături de scara desenată cu vopsea albastră (vechiul semn al drumului). Din acest loc, marcajul nu mai apare multă vreme. Fără să ne alarmăm, urcăm peretele din față, cățărându-ne fără dificultăți 8-10 m înălțime. Pasajul ia sfârșit pe o muchie, a cărei linie o urmăm în continuare către dreapta 250 m, urcând peste mici obstacole sau ocolind pâlcurile de jnepeni. Intervalul sfârșește într-un punct de unde, către dreapta, putem coborâ într-un vâlcel năpădit de jnepenișuri. Ajunși în albia vâlcelului, ne orientăm la stânga pe fir și urcăm susținut, luptând cu pădurea de jnepeni care ne închide calea. În această porțiune apare marcajul care uneori deviază 2-3 m în stânga sau în dreapta vâlcelului, dar nu mai mult. După un urcuș de 120 m diferență de nivel socotiți din strungă, hatașul se întrerupe. Din acest loc urmăm poteca spre dreapta încă 3-4 m și apoi străbatem perdeaua de jnepeni ce ne stă în cale pe o distanță de 20 m. Dincolo de aceasta ne deplasăm către stânga spre șaua vizibil conturată pe linia unei muchii. Pe muchie înaintăm, cățărându-ne. Treptat, muchia se lățește. După câteva sute de metri, ea se orientează la stânga, întrerupându-se într-o strungă nu prea adâncă, la care coborâm depășind un mic pasaj expus. În stânga strungii se adâncesc firele de obârșie ce formează Padina Hotarului, iar în dreapta porțiunea superioară a Padinei Șindileriei, vastă îngrămădire de turnuri și creste, prin care am trecut în drumul nostru din porțiunea inferioară. Din strunga amintită, creasta se continuă în urcuș susținut, prezentând două

rupturi de pantă de câte 5-6 m, pe care le depășim prin cățărare. În ultima parte a traseului, până pe vârful Turnul (1923 m), urcăm o muchie înierbată și presărată cu jnepeniș scund. Vârful Turnul este marcat de un stâlp metalic pe care sunt fixate săgeți și o tablă cu explicația pentru traseele turistice ramificate din acest punct.

Cabana Curmătura – Vârful Piatra Mică 1 ½ h – 2 h

Inițial, când ieșim din cabană, ne abatem către stânga spre Zărnești și după circa 10 m în această direcție ajungem la un stâlp de marcaj cu tablă indicatoare, citim, între altele, și explicații referitoare la drumul nostru. De la tabla menționată ne abatem la stânga în urcuș prin poiana cabanei și după scurtă distanță intrăm în pădurea de molid, revărsată de pe creastă pe coastele de sud ale muntelui Piatra Mică. Urcușul în pantă accentuată se domolește prin pădurea pe care o străbatem, trecând pe lângă pereții albi de calcar, ridicați în marginea potecii. După circa 20 minute, socotite de la Cabana Curmătura, ajungem în Șaua Crăpăturii, unde două din marcajele turistice, comune până în acest loc cu traseul nostru, se despart: traseul marcat cu bandă galbenă, conduce spre Zărnești, iar cel cu punct roșu spre Vârful Turnu și Creasta Pietrei Craiului. Locul este semnalat de un stâlp indicator. Din Șaua Crăpăturii pornim spre dreapta, traversăm o zonă cu jnepeniș și ieșim într-o mică poieniță, marginită în partea de sus de un grohotiș instabil pe care îl vom traversa până la baza pereților de stâncă. Poteca urcă în serpentine strânse, ne ajutăm și de mâini pentru o mai bună siguranță iar în două locuri suntem ajutați de cabluri, montate în două pasaje mai dificile. Odată trecute aceste praguri, poteca noastră șerpuiește pe o mică creastă, apoi printr-o mică zonă

împădurită pentru ca la ieşire să ne apară în faţă crucea înălţată în cinstea eroilor de pe Vârful Piatra Mică. Traversăm un luminiş, apoi câteva pâlcuri de jnepeni pentru a ieşi exact lângă cruce, în Vârful Piatra Mică. Traseul îl putem continua fie spre dreapta, tot punct albastru, spre Poiana Zănoaga iar de acolo fie spre Cabana Curmătura fie spre Zărneşti sau ne putem retrage pe drumul pe unde am venit.

